

TARNAUTOJŲ TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS
2007 m. gegužės 2 d.

Byla F-23/05

Jean-Louis Giraudy
prieš
Europos Bendrijų Komisiją

„Pareigūnai — Ieškinys — Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) tyrimas — Perkėlimas — Reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 — Sprendimas 1999/396/EB, EAPB, Euratomas — Klaida — Žala — Profesinė liga — Atsižvelgimas į Pareigūnų tarnybos nuostatų 73 straipsnyje numatytas išmokas“

Visas tekstas prancūzų kalba ..... II-A-1 - 657

Dalykas: Pagal EB 236 ir AE 152 straipsnius pareikštas ieškinys, kuriuo J.-L. Giraudy prašo panaikinti 2005 m. vasario 21 d. Komisijos sprendimą atmesti jo 2004 m. rugsėjo 22 d. skundą ir priteisti iš Komisijos 264 000 eurų turčinės žalos ir 500 000 eurų moralinės žalos atlyginimą už žalą, kurią jis tvirtina patyręs.

Sprendimas: Priteisti iš Komisijos sumokėti ieškovui 15 000 EUR tariamai jo patirtos moralinės žalos, padarytos pakenkiant jo reputacijai ir garbei, atlyginimą. Atmesti likusią ieškinio dalį. Nurodyti Komisijai padengti savo ir dvi trečiąsias ieškovo patirtų bylinėjimosi išlaidų. Nurodyti ieškovui padengti vieną trečiąją savo bylinėjimosi išlaidų.

Santrauka

1. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) — Reglamentas Nr. 1073/1999 dėl OLAF atliekamų tyrimų — Bendrijos institucijų atliekamų vidaus tyrimų tvarka (Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 1073/1999 5 straipsnio antra pastraipa; Komisijos sprendimo 1999/396 2 straipsnio pirma ir antra pastraipos)

2. Pareigūnai — Deliktinė institucijų atsakomybė — Sąlygos

3. Pareigūnai — Darbo organizavimas — Darbuotojų paskyrimas (Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalis)

4. Pareigūnai — Administracijai tenkanti rūpinimosi pareiga (Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa ir 25 straipsnio antra pastraipa)

5. Pareigūnai — Administracijai tenkanti rūpinimosi pareiga — Gero administravimo principas (Pareigūnų tarnybos nuostatų 73 straipsnis; Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 1073/1999 10 konstatuojamoji dalis ir 8 straipsnio 2 dalis)

6. *Pareigūnai — Administracijai tenkanti rūpinimosi pareiga
(Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 1073/1999 8 straipsnio 2 dalis)*

7. *Pareigūnai — Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Reikalavimai atlyginti žalą, ieškovo patirtą dėl ligos ir jos sukeltos negalios, kurios atsirado dėl administracijos padaryto tarnybinio pažeidimo
(Pareigūnų tarnybos nuostatų 73 straipsnis; Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų draudimo taisyklių 19 ir 23 straipsniai)*

1. Iš imperatyvios Sprendimo 1999/396 dėl vidaus tyrimų, susijusių su Bendrijos interesams kenkiančio sukčiavimo, korupcijos ir bet kurios kitos neteisėtos veiklos prevencija, nuostatų ir sąlygų 2 straipsnio antros pastraipos formuluotės, kuri šiuo klausimu nukreipia į to paties straipsnio pirmą pastraipą, teksto visiškai aišku, kad Komisijos Generalinis Sekretorius, generaliniai direktoriai ir tarnybų vadovai turi pareigą nedelsdami Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF) pranešti, jeigu jie sužinojo „apie įrodymus, kuriais remiantis galima daryti prielaidą apie galimus Bendrijų interesams kenkiančio sukčiavimo, korupcijos ar bet kurios kitos neteisėtos veiklos atvejus, arba apie su profesinių pareigų atlikimu susijusią sudėtingą padėtį, kuri gali būti vertinama kaip Bendrijų pareigūnų ir tarnautojų prievolių nevykdymas, už kurį gali tekti atsakyti administracine tvarka arba prireikus pagal baudžiamuosius įstatymus“. Tačiau teisės aktų leidėjo pavartota sąvoka „daryti prielaidą“ neatsiejama nuo šioje nuostatoje nurodytų pareigūnų atliekamo minimalaus su galimais pažeidimais susijusių faktinių duomenų, apie kuriuos jie sužinojo, įvertinimo, taigi ir nuo tam tikros jų diskrecijos.

(žr. 98 punktą)

2. Nors institucijos vidaus komunikacijos sistemos trūkumai galėjo nepagrįstai sustiprinti Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) įtarimus pareigūno atžvilgiu, jie neturėjo jokio lemiamo priežastinio ryšio su jo atžvilgiu pradėtu tyrimu, nes egzistavo kitos svarbios ir susijusios aplinkybės, kurių užteko pateisinti tokį tyrimą, todėl jie negali būti šios institucijos deliktinės atsakomybės dėl tarnybinio pažeidimo pagrindas.

(žr. 109 ir 111 punktus)

3. Kaip apsaugos priemonė priimtas sprendimas paskirti administracinio skyriaus vadovo pareigas einantį pareigūną į kitas pareigas, kol vyks Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) pradėtas vidaus tyrimas dėl galimų pažeidimų šiame skyriuje, kuris pagrįstas OLAF generalinio direktoriaus rekomendacija, kuria siūloma šiam pareigūnui nurodytu laikotarpiu neleisti patekti į šio skyriaus patalpas, kad būtų užtikrinta tinkama tyrimo eiga, neprieštarauja tarnybos interesui. Atsižvelgiant į didelę administracijos diskreciją vertinant šį interesą, toks sprendimas nėra akivaizdžiai neproporcingas, palyginti su siekiamu tikslu, būtent išvengti bet kokio interesų konflikto ir užtikrinti tinkamą tyrimo eigą. Vien to, kad tarnybos interesą galėjo atitikti ir kitos priemonės, pavyzdžiui, priimti pareigūno prašymą išleisti atostogų ar jį komandiruoti, tuo pačiu metu labiau atsižvelgiant į suinteresuotojo asmens interesus, nepakanka, kad šis sprendimas dėl perkėlimo į kitas pareigas būtų pripažintas neproporcingu. Šis sprendimas nepažeidžia ir nekaltumo prezumpcijos principo, nes pirma, juo nebuvo siekta nubausti į kitas pareigas perkeltą pareigūną; tai buvo apsaugos priemonė, taikyta, kol vyks tyrimas, ir, antra, tarnybos interesus pateisina sprendimo, kuriuo siekiama, kad tyrimas būtų objektyvus, priėmimą, nesant jokios įrodytos į kitas pareigas perkeltą pareigūną atsakomybės dėl tyrimo dalyku esančių klausimų.

Galiausiai, atsižvelgiant į tai, kad individualaus akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į teises ir faktines aplinkybes, buvusias priimant aktą, faktai, kuriuos tyrimas atskleidė vėliau ir kurie išteisino suinteresuotąjį asmenį, negali daryti poveikio sprendimo dėl perkėlimo į kitas pareigas teisėtumui.

(žr. 139–146 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo sprendimai: 2002 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Fronia prieš Komisiją*, T-51/01, Rink. VT p. I-A-43 ir II-187, 55 punktas; 2003 m. birželio 4 d. Sprendimo *Del Vaglio prieš Komisiją*, T-124/01 ir T-320/01, Rink. VT p. I-A-157 ir II-767, 77 punktas; 2007 m. vasario 7 d. Sprendimo *Clotuche prieš Komisiją*, T-339/03, Rink. VT p. I-A-2-29 ir II-A-2-179, 69, 71 ir 76 punktai; 2007 m. vasario 7 d. Sprendimo *Caló prieš Komisiją*, T-118/04 ir T-134/04, Rink. VT p. I-A-2-37 ir II-A-2-253, 109, 113 ir 114 punktai

4. Tai, jog per spaudos konferenciją administracija viešai paskelbė, kad nebuvo kliūčių panaikinti suinteresuotojo asmens atžvilgiu kaip apsaugos priemonę priimtą sprendimą dėl perkėlimo į kitas pareigas, skirtą užtikrinti tinkamą Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) vidaus tyrimą dėl galimų pažeidimų jo skyriuje, anksčiau nei informavo buvusį skyriaus vadovą asmeniškai, pažeidžia teisėtą pareigūno interesą, kad apie esminę profesinės situacijos pasikeitimą administracija jam praneštų tiesiogiai, o ne per spaudą. Šiais veiksmais nebuvo paisyta abipusių teisių ir pareigų, kurias Pareigūnų tarnybos nuostatai numatė viešosios valdžios institucijai ir viešosios tarnybos tarnautojams, pusiausvyra ir todėl tai yra pareigūno atžvilgiu taikytinos administracijos rūpinimosi pareigos pažeidimas, taigi tarnybos padarytas pažeidimas, dėl kurio gali kilti deliktinė jos atsakomybė.

(žr. 148, 149 ir 183 punktus)

5. Reglamento Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų 8 straipsnio 2 dalyje bendrai apibrėžta tyrimų konfidencialumo taisyklė turi būti aiškinama atsižvelgiant į jos kontekstą ir ypač į to paties reglamento 10 konstatuojamąją dalį, kurioje nustatyta, kad šie tyrimai turi būti atliekami visapusiškai gerbiant pagrindines laisves. Todėl ji neturi būti aiškinama tik kaip skirta apsaugoti informacijos konfidencialumą atskleidžiant tiesą, bet kaip turinti tikslą užtikrinti nekaltumo prezumpciją, taigi ir pareigūnų ar tarnautojų, dėl kurių atliekamas tyrimas, reputaciją. Be konkrečios šia nuostata užtikrintos apsaugos ir gero administravimo principas, ir rūpinimosi pareiga, ir nepriklausomam organui, koks yra OLAF, suteiktų teisių atlikti tyrimą paisyimas pateisina, kad institucija, kuriai dirba atitinkamas pareigūnas, būtų kaip įmanoma atsargesnė ir santūri, kai paviešina informaciją apie kaltinimus ar įtarimus sukčiavimu. Šie argumentai yra dar svaresni būtent dėl bet kurio asmens teisės į nekaltumo prezumpciją, kol dar nebuvo padaryta jokia OLAF tyrimo išvada

Esant rimtiems, su pareigūno garbe susijusiems kaltinimams, administracija turi vengti juos viešinti, kai tai nėra būtina, ir vengti, kad apie pareigūną būtų daromi pareiškimai, kurie galėtų suteršti jo profesinę garbę. Iš to išplaukia, kad iš principo administracija turi, pirma, vengti spaudai teikti informaciją, galinčią padaryti žalą atitinkamam pareigūnui, ir, antra, imtis visų priemonių, kurių reikia, kad institucijos viduje nebūtų paskleista informacija, kuri jo atžvilgiu turėtų šmeižto pobūdį. Taigi reikia konstatuoti, kad Bendrijos institucijose nusistovėjo atsakomybės kultūra, atitinkanti būtent visuomenės rūpestį būti informuotai ir

užtikrintai, kad trūkumai ir pažeidimai bus nustatyti bei atitinkamais atvejais tinkamai panaikinti ir už juos bus nubausta. Šio reikalavimo pasekmė yra ta, kad pareigūnai ir tarnautojai, kurie Bendrijos administracijoje užima vadovaujančias pareigas, privalo atsižvelgti į galimą pateisinamo poreikio pateikti tam tikrą informaciją visuomenei egzistavimą.

Atsižvelgiant į galimą tokio poreikio egzistavimą, rūpinimosi pareigos, kurią administracija turi savo tarnautojų atžvilgiu, apimtis turi būti padidinta. Šis rūpinimosi pareigos sustiprėjimas ypatingu tyrimo atveju atrodo ypač reikalingas, kai masinės informacijos priemonės gali viešai kelti klausimą dėl asmens garbės ar profesinės reputacijos, taip padidindamos pastarojo jau patirtą žalą ir paversdamos ją nebeatitaisoma.

Pradėjus įtarimais sukčiavimu pagrįstą tyrimą, gali kilti tam tikras pavojus reputacijai, ypač jei apie šį tyrimą tampa žinoma už institucijos ribų. Suinteresuotojo asmens išteisinimo pasibaigus tyrimui, apie kurį taip paskelbta, retai pakanka visiškai panaikinti jo reputacijai padarytą žalą. Kiek tai susiję su Bendrijos deliktine atsakomybe, žala, padaryta pradėjus ir vykdant tyrimą, gali būti atlygintina tik tuo atveju, jei atitinkama institucija padarė jos atsakomybę užtraukiantį pažeidimą, nors ir kaip apgailėstautų asmuo, kuris po šio tyrimo buvo išteisintas. Be to, jei, be šios moralinės žalos, dėl tyrimo susergama profesine liga PTN 73 straipsnio prasme, pastaroji nuostata pareigūnui leidžia gauti vienkartinę kompensaciją ir jis neprivalo įrodyti, kad institucija padarė kokį nors pažeidimą.

(žr. 161–167 punktus)

Nuoroda:

1974 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Guillot prieš Komisiją*, 53/72, Rink. p. 791, 3–5 punktai

Pirmosios instancijos teismo sprendimai: 1995 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Connolly prieš Komisiją*, T-203/95 R, Rink. p. II-2919, 35 punktas; 2003 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Chawdhry prieš Komisiją*, T-133/02, Rink. VT p. I-A-329 ir II-1617, 107 punktas; 2004 m. kovo 3 d. Sprendimo *Vainker prieš Parlamentą*, T-48/01, Rink. VT p. I-A-51 ir II-197, 125 punktas

6. Institucijos priimtos visuomenės informavimo priemonės, susijusios su administracinio skyriaus vadovo perkėlimu į kitas pareigas, siekiant užtikrinti tinkamą Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) vidaus tyrimą dėl galimų pažeidimų jo skyriuje, nepažeidžia OLAF tyrimams būdingų konfidencialumo reikalavimų ir yra pateisinamos tarnybos interesu, nes specifinėmis šio atvejo aplinkybėmis konfidencialumo, susijusio ne tik su sprendimo dėl perkėlimo į kitas pareigas priėmimu, bet ir su perkelta pareigūno tapatybe, atsisakymą lėmė ne institucijos noras, bet neišvengiamos aplinkybės, susijusios su suinteresuotojo darbo pobūdžiu, nes jo pareigos apėmė nuolatinį bendravimą su spauda, ir išankstinį žurnalistų susidomėjimą tariamais pažeidimais, taigi nesant informacijos būtų kilę įvairių spėlionių, galinčių pakenkti ir pareigūno, ir institucijos interesams.

Vis dėlto ši institucija pažeidė rūpinimosi pareigą, kurią ji turi savo tarnautojų atžvilgiu, nes ji ėmėsi neįprastos iniciatyvos paskelbti papildomą pranešimą spaudai, greta OLAF pranešimo apie tyrimo pradžią, iš kurio turinio buvo galima suprasti, kad perkeltas pareigūnas asmeniškai ištraukęs į galimus pažeidimus,

ir, jį išteisinus, ji nesiima ištaisomųjų priemonių šiam neįprastam neigiamam viešumui paskelbus pranešimą spaudai ištaisyti, nepakankamai atsižvelgdama į pareigūno interesus, palyginti su savo pačios interesais, ir iki minimumo nesumažindama žalos, kuri jam buvo padaryta pradėjus tyrimą.

Tokie veiksmai yra tarnybinis pažeidimas, dėl kurio gali kilti institucijos atsakomybė. Šiuo atžvilgiu egzistuoja tiesioginis ir apibrėžtas priežastinis ryšys tarp šio pažeidimo ir žalos, kurią sudaro žala jo garbei ir reputacijai, viršijanti žalą, kurią neišvengiamai patiria pareigūnas, dėl kurio OLAF atlieka tyrimą.

(žr. 169, 170, 173, 180, 183 ir 206 punktus)

7. Reikia atmesti reikalavimus atlyginti turtinę ir moralinę žalą, tariamai pareigūno patirtą dėl ligos, nuo kurios jis kenčia, ir dėl jos sukeltos negalios, kurios atsirado dėl administracijos tarnybos pažeidimo, ir visų pirma moralinę žalą, patirtą pažeidus rūpinimosi pareigą, dėl ko ieškovui buvo sukeltas stresas bei nerimas ir todėl išprovokuota ar apsunkinta žala, susijusi su jo liga. Iš tiesų Bendrijos teismas neturi kompetencijos priimti sprendimo dėl priežastinio ryšio tarp pareigūno tarnybos sąlygų ir jo nurodomos profesinės ligos egzistavimo, nes pagal nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų draudimo taisyklių 19 straipsnį sprendimus dėl ligos profesinio pobūdžio pripažinimo priima Paskyrimų tarnyba, remdamasi institucijų paskirto gydytojo ar gydytojų išvada, ir, jei pareigūnas to reikalauja, pasikonsultavusi su šių taisyklių 23 straipsnyje numatyta medicinos komisija. Pareigūnų tarnybos nuostatų 73 straipsnio pagrindu nustatyta tvarka nelaimingo atsitikimo ar profesinės ligos atveju numato vienkartinę išmoką, padengiančią turtinę ir moralinę žalą, ir suinteresuotasis asmuo neprivalo įrodyti, kad institucija padarė kokį nors pažeidimą, ir tik tokiomis aplinkybėmis, kai Pareigūnų tarnybos nuostatais įtvirtinta sistema neleidžia tinkamai atlyginti patirtos žalos, pareigūnas turi teisę prašyti papildomos kompensacijos.

Šios išvados nepaneigia aplinkybės, kad ieškovas atsisakė Pareigūnų tarnybos nuostatų 73 straipsnio pagrindu pradėtos procedūros dėl jo ligos profesinio pobūdžio pripažinimo, nes toks atsisakymas neturi jokio poveikio teisės normos, pagal kurią Paskyrimų tarnyba yra kompetentinga ligą pripažinti esant profesinio pobūdžio, taikymui.

Tačiau reikalavimus atlyginti ieškovui moralinę žalą, kurią sudaro žala jo garbei ir reputacijai, turi nagrinėti Bendrijos teismas, nes tokia žala nėra susijusi su suinteresuotojo asmens liga, nuo kurios jis kenčia, ir todėl ji negali būti atlyginama išmokant vienkartinę išmoką Pareigūnų tarnybos nuostatų 73 straipsnio pagrindu.

(žr. 193–196 ir 198–201 punktus)

Nuoroda:

Teisingumo Teismo sprendimai: 1986 m. spalio 8 d. Sprendimo *Leussink ir kt. prieš Komisiją*, 169/83 ir 136/84, Rink. p. 2801, 13 punktas; 1999 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Lucaccioni prieš Komisiją*, C-257/98 P, Rink. p. I-5251, 22 punktas

Pirmosios instancijos teismo sprendimai: 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Lucaccioni prieš Komisiją*, T-165/95, Rink. VT p. I-A-203 ir II-627, 74 punktas; 1999 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Latino prieš Komisiją*, T-300/97, Rink. VT p. I-A-259 ir II-1263, 95 punktas